

Bóddhidharma
A véráram beszéde

Az igazi természet meglátásáról szóló szentbeszéd

Ez a tudat a buddha. Ezen a tudaton kívül sohasem fogsz találni másik buddhát.

Minden, ami megjelenik a három világban, a tudatból jön. A múlt és jövő buddhái ennél fogva tanítanak tudattól tudatig anélkül, hogy törődnének a meghatározásokkal.

– De ha nem határozzák meg, mit értenek tudat alatt?

– Te kérdezel. Az a tudatod. Én válaszolok. Az a tudatom. Ha nem lett volna tudatom, hogyan tudtam volna válaszolni? Ha nem lett volna tudatod, hogyan tudtál volna kérdezni? Amit kérdezel, az a tudatod. A kezdetek nélküli végtelen kalpán át, akármit csinálsz, akárki vagy, az a valódi tudatod, a valódi buddhád. Ez a tudat a buddha. Ezen a tudaton kívül sohasem fogsz találni másik buddhát. Ezen a tudaton kívül a megvilágosodás vagy az ellobbanás keresése lehetetlen. Igazi természeted valósága, az oknélküliség az, ami tudat alatt értendő. A tudatod az ellobbanás. Lehet, hogy azt gondolod, rátalálsz a buddhára vagy a megvilágosodásra valahol a tudaton kívül, de ilyen hely nem létezik.

Ha mégis megpróbálsz rátalálni a buddhára vagy a megvilágosodásra, az olyan, mintha a teret akarnád megragadni. A térnek van neve, de nincs formája. Ezért nincs semmi, amit felvehetnél, majd elejthetnél. Ezért nem tudod megragadni sem. Ezen a tudaton kívül sohasem fogod megtalálni a buddhát. A buddha tudatod szülötte. Miért keresed a tudaton kívül?

A múlt és jövő buddhái csupán erről a tudatról beszélnek. A tudat a buddha, a buddha a tudat. A tudaton kívül nincs buddha, és a buddhán kívül nincs tudat. Ha azt gondolod, hogy a buddha a tudaton kívül van, akkor hol van? Nincs buddha a tudaton kívül. Miért hiszed, hogy van? Mindaddig nem érted meg valódi tudatodat, amíg becsapod magad, amíg élettelen, külső formák rabja vagy, amíg nem vagy szabad. Ha nem hiszel nekem, becsapod magad, s ez nem fog segíteni. Ez nem a buddha hibája. Az emberek ennek ellenére becsapottak. Nincsenek tudatában annak, hogy saját tudatuk a buddha. Más-képpen nem is keresnék buddhát a tudaton kívül.

A buddhák nem mentik meg a buddhákat. Ha tudatod a buddha megkeresésére irányítod, sosem fogod meglátni a buddhát. Amíg valahol másutt keresed, sosem fogod belátni, hogy saját tudatod a buddha. Ne irányítsd buddhát egy buddha imádására. Ne irányítsd a tudatodat egy buddha segítségül hívására. A buddhák nem recitálnak szútrákat. A buddhák nem tartják meg a fogadalmakat. A buddhák nem törik meg a fogadalmakat. A buddhák nem tartanak meg vagy törnek meg semmit sem. A buddhák nem csinálnak jót vagy rosszat.

Ahhoz, hogy megtaláld a buddhát, meg kell látnod igazi természetedet. Aki meglátja igazi természetét, az buddha. Ha nem látod igazi természetedet, akkor a buddhák segítségül hívása, a szútrák recitálása, a felajánlások tevése, és a fogadalmak megtartása, mind hasznavetetlenek. A buddhák segítségül hívása jó karmát eredményez, a szútrák recitálása jó emlékezőtehetséget eredményez; a fogadalmak megtartása előnyös újrászületést eredményez, és a felajánlások tevése a jövőben áldást eredményez, de nem leszel buddha.

Ha nem érted magadtól, keresned kell egy tanítót, aki az élet és halál titkaiba beavat. Ha tanítód nem látja igazi természetét, nem lehet tanító. Még akkor sem tud az Élet és Halál Körforgásából kiszabadulni, ha a Tizenkétrészes Kánont recitálja. Elszenvedí a három világot anélkül, hogy lenne reménye a megszabadulásra.

Régen élt egy Jó Csillag nevű szerzetes, aki az egész Kánont képes volt elrecitálni, ám mégsem tudott a Körforgásból kiszabadulni, mert nem látta igazi természetét. Ha ez történt Jó Csillaggal, akkor azok, akik mostanában szútrákat vagy sásztrákat recitálnak, és azt gondolják Dharmának, bolondok. Ha csak nem látod tudatodat, akkor a szútrák recitálása hasznavetetlen.

Ahhoz, hogy megtaláld a buddhát, meg kell látnod igazi természetedet. Az igazi természet a buddha. A buddha, az ember

szabad volt: szabad a reményektől, szabad a gondoktól. Ha nem látod igazi természetedet, és egész áldott nap föl s alá rohangálsz, hogy megtaláld valahol, sosem fogod megtalálni a buddhát. Az igazság az, hogy nincs semmi, amit keresni kellene. De ahhoz, hogy megértsd, szükséged van tanítóra, és arra, hogy küzdelmes harc során alakítsd önmagad és bölcsességed. Az élet és a halál fontosak. Ne szenvedd el azokat hiába! Nincs előnyöd abból, hogy becsapod önmagad. Még ha egy hegynyi ékszered van, és annyi szolgád, ahány homokszemecske a Gangesz partján, csak akkor látod azokat, amikor szemed nyitva van. De mi van akkor, amikor szemed csukva van? Be kell látnod, hogy mindaz, amit láatsz, csak álom, illúzió.

Ha nem találsz minél hamarabb tanítót, hiábavalóan élsz. Buddha-természeted van. De tanító segítségével nélkül sosem fogsz tudni róla. Egymillió emberből csak egy éri el a megvilágosodást tanító segítségével.

Ha a körülmények összejátszása által valaki megérti, mi a buddha valója, annak nem lesz szüksége tanítóra. Annak felébredettsége bármely tanításnál többet ér. Ha mégsem vagy szent, tanulj keményen, és a tanítások által meg fogod érteni, mi a buddha valója.

Azok, akik nem értik, és azt hiszik, hogy tanulás nélkül megérthetik, nem különböznek azoktól, akik becsapottak, akik nem tudják megkülönböztetni a fehéret a feketétől. Az ilyen emberek valójában gyalazzák a Buddhát és felforgatják a Dharmát, tévesen tanítják a Buddhadharmát. Prédikálnak, mintha esőt hoztak volna. Ám belőlük az ördög beszél, nem a buddha. Tanítójuk az ördögök királya, tanítványaik az ördögök talpnyalói. Becsapottak azok, akik ilyen tanítást követnek, s nem tudva, akaratlanul elmerülnek az Élet és Halál tengerében. Hogyha nem látják igazi természetüket, hogyan nevezhetik magukat buddháknak? Hazugok, akik becsapva másokat az ördögök birodalmába vezetnek. Hogyha nem látják igazi természetüket,

a Tizenkétrészes Kánonról előadott beszédük az ördögök tanítása. Márának s nem a Buddhának szövetségesei. Anélkül, hogy képesek lennének megkülönböztetni a fehéret a feketétől, hogyan tudnának az Élet és Halál Körforgásából kiszabadulni?

Aki meglátja igazi természetét, az buddha; az nem halandó. De ha megleled buddha-természeted halandó természeteden kívül, hol találsz? Halandó természetünk a buddha-természetünk. Ezen az igazi természetén kívül nincs buddha. A buddha az igazi természetünk. Nincs buddha az igazi természetén kívül. Nincs igazi természet a buddhán kívül.

– Tétélezzük fel, hogy nem látom igazi természetemet, nem tudom mégis elérni a megvilágosodást buddhák segítségül hívása, szútrák recitálása, felajánlások tevése, fogadalmak megtartása, imádság gyakorlása, vagy jó tettek által?

– Nem, nem tudod.

– Miért nem?

– Ha bármit elérsz, az feltételekhez kötött, az karmikus. Az következményekkel jár. Az forgatja a Körforgás Kerekét. Mindaddig, amíg születésnek és halálnak vagy alávetve, nem fogod elérni a megvilágosodást. A megvilágosodás elérése az igazi természeted meglátása. Hogyha nem látod igazi természeted, akkor ostobaság kifejtene az ok és okozat törvényét. A buddhák nem gyakorolnak ostobaságokat. Buddha szabad a karmától, szabad az ok és okozat törvényétől. Azt mondani, hogy elér valamit, az buddha rágalmozása. Mit érhetett el? Buddhának lehetetlen összpontosítania egy tudatra, egy erőre, egy tapasztalatra vagy egy nézetre. Buddha nem egyoldalú. Tudatának igazi természete alapvetően ok nélküli, üres, nem tiszta és nem mocskos. Buddha szabad a gyakorlástól és a megvalósítástól. Szabad az ok és okozat törvényétől.

Buddha nem tartja meg a fogadalmakat. Buddha nem tesz jót vagy rosszat. Nem tevékeny és nem lusta. Buddha nem csinál semmit, nem összpontosítja tudatát buddhára. Buddha nem

buddha. Nem gondolkozik buddhákról. Ha nem látod át miről beszélek, sosem fogod megérteni tudatodat.

Azok, akik nem látják igazi természetüket, és azt képzelik, hogy meggondolatlanul gyakorolhatnak az idők folyamán, hazugok és bolondok. Végtelen térbe zuhannak. Olyanok, mint a részegek. Nem tudják megkülönböztetni a jót a rossztól. Ha ilyen gyakorlatot szándékozol követni, meg kell látnod igazi természetedet, mielőtt pontot tudnál tenni a racionális gondolkodás végére. A megvilágosodás elérése az igazi természeted meglátása nélkül lehetetlen.

Ennek ellenére egyesek mindenféle gonoszságokat követnek el, nemlétező karmát követve. Hibásan azon az állásponton vannak, hogy mivel minden ok nélküli, ezért nem származik baj a gonoszságok elkövetéséből. Az ilyen emberek a végtelen sötétség poklába zuhannak anélkül, hogy lenne reményük a megszabadulásra. A bölcsek nem követnek ilyen eszméket.

– De ha minden mozdulatunk vagy állapotunk, történnék bármikor, maga a tudat, miért nem látjuk ezt a tudatot, amikor valaki meghal?

– A tudat mindig jelenlevő. Csak nem látod.

– Ha a tudat mindig jelenlevő, miért nem látom?

– Álmodtál már valaha?

– Természetesen.

– Amikor álmodsz, az te vagy?

– Igen, én vagyok.

– Amit csinálsz és mondasz, az különbözik tőled?

– Nem.

– De ha az nem különbözik tőled, akkor ez a test a valódi tested. Ez a valódi test a tudatod. Ez a tudat, a kezdetek nélküli végtelen kalpán át, sohasem változott. Sohasem keletkezett vagy szűnt meg, jelent meg vagy tűnt el, növekedett vagy csökkent. Nem tiszta vagy mocskos, jó vagy rossz, múlt vagy jövő. Nem igaz vagy hamis. Nem férfi vagy nő. Nem jelenik meg,

mint szerzetes vagy világi, mint idős vagy fiatal, mint bölcs vagy bolond, mint buddha vagy halandó. Nem törekszik sem a megvalósításra, sem a karma elszívására. Nincs szilárdsága, sem formája. Olyan, mint a tér. Nem tudod birtokolni sem, elveszteni sem. Lendületét hegyek, folyók vagy sziklafalak sem tudják feltartóztatni. Megállíthatatlan ereje áthatol az Öt Szkandha Hegyén és átkel a Szamszára Folyóján. Nincs karma, amely fogva tarthatná ezt a valódi testet. De ez a tudat összetett és nehéz átlátni. Nem olyan, mint az érzéki tudat. Mindenki át akarja látni, és azok, akik kezüket és lábukat annak világossága közelében mozgatják, annyian vannak, ahány homokszemecske van a Gangesz partján, de amikor megkérdezed őket, nem tudnak magyarázatot adni. Olyanok, mint a bábuk. Ezt teszik. Miért nem látják?

A Buddha azt mondta, hogy az emberek becsapottak. Emiatt, amikor tesznek valamit, a Végtelen Újraszületés Folyójába zuhannak. Amikor megpróbálnak kiszabadulni, csak mélyebbre süllyednek. Ha az emberek nem lennének becsapottak, miért kérdeznének arról, ami éppen előttük van? Egyikük sem tudja mit tesz keze és lába. A Buddha nem hibázott. A becsapottak nem tudják, kik ők. Buddha és nem más által tudott, hogy nehéz valaminek a mélyére hatolni, látni. Csak a bölcsek ismerik ezt a tudatot, amit dharma-természetnek, amit megszabadulásnak neveznek. Sem az élet, sem a halál nem tudja fogva tartani ezt a tudatot. Semmi nem tudja. Nevezik még Megállíthatatlan Tathágatának, Megfoghatatlannak, Szentnek, Halhatatlannak, Nagy Bölcsnek. Nevei különböznek, de lényege nem. A buddhák is különböznek, de egyikük sem hagyja el tudatát.

A tudat képessége határtalan, megnyilvánulása kimeríthetetlen. Szemeddel látod a formákat, füleddel hallod a hangokat, orroddal érzed az illatokat, nyelveddel érzed az ízeket, minden mozdulat vagy állapot a tudatod. Mindenkor, amit szavakkal nem tudsz elmondani, az a tudatod.

A szútra azt mondja: „Egy tathágata formái végtelenek és ilyen a tudatossága is.” A formák különbözőségének végtelensége a tudatnak köszönhető. A dolgok megkülönböztetésének képessége, bármilyen legyen mozdulatuk vagy állapotuk, a tudat tudatossága. De a tudatnak nincsen formája, és tudatosságának nincsen határa. Ezért mondják: „Egy tathágata formái végtelenek és ilyen a tudatossága is.”

A négy elemű érzéki test aggodalmat keltő. Az érzéki test születésnek és halálnak alávetett. De a valódi test anélkül létezik, hogy létezne, mert egy tathágata valódi teste sohasem változik. A szútra azt mondja: „Az embereknek meg kellene érteniük, hogy a buddha-természet mindig is megvolt bennük.” Kásjapa csupán igazi természetét értette meg.

Igazi természetünk a tudat. A tudat az igazi természetünk. Minden buddhának a tudata és igazi természete ugyanaz. A múlt és jövő buddhái csupán ezt a tudatot örökítik át, adják át. Ezen a tudaton kívül nincs buddha sehol. De a becsapottak nem fogják fel, hogy a tudatuk a buddha. Kívül keresik. Segítségül hívják a buddhákat vagy a buddhákhöz imádkoznak, és még csodálkoznak: *Hol van a Buddha?* Ne merülj el az illúziókban. Csak értsd meg a tudatodat. Tudatodon kívül nincs másik buddha. A szútra azt mondja: „Minden, ami formát ölt, illúzió.” Valamint: „Akárhol vagy, buddha ott van.” A tudatod a buddha. Ne irányítsd a buddhát egy buddha imádására.

Még akkor is, ha buddha vagy bódhiszattva jelenne meg hirtelen előtted, nincs szükség a hódolatra. Tudatunk tiszta és nincs ilyen-olyan forma, amit magába foglalna. Azok, akiknek figyelmét lekötik a jelenségek, ördögök. Elkerülik az Ösvényt. Miért imádkoznak a tudat szülte jelenségekhez, illúziókhoz? Azok, akik imádkoznak, nem tudnak, és azok, akik tudnak, nem imádkoznak. Az imádkozás által az ördögök igézetébe kerülsz. Azért mondom, mert félek, hogy nem vagy tudatában ennek. A Buddha igazi természete mentes az ilyen-olyan formától. Légy

tudatában ennek, még akkor is, ha valami szokatlan tűnne fel. Ne vonzódj hozzá és ne félj tőle, de ne is kételkedj abban, hogy tudatod alapvetően tiszta. Hol lehet helye ilyen-olyan formának, jelenségnek? Szellemek, démonok, illetve isteni lények megjelenésekor ne mutass tiszteletet és félelmet. Tudatod alapvetően tiszta. Minden jelenség illúzió. Ne kössék le figyelmedet a jelenségek.

Ha elképzelsz egy buddhát, egy dharmát, esetleg egy bódhiszattvát, és hódolattal viseltetsz iránta, a halandók világába száműzöd magadat. Ha közvetlen tapasztalat után kutatsz, ne kösse le figyelmedet egyetlen jelenség sem, és akkor kutatásod el fogja érni a célját. Nincsen más tanácsom. A szútra azt mondja: „Minden jelenség illúzió.” Létük és formájuk nem állandó. Mulandóak. Ne ragaszkodj a jelenségekhez, és akkor tudatod egy lesz a Buddháéval. A szútra azt mondja: „Aki szabad minden formától, jelenségtől, az buddha.”

– De miért ne imádkozhatnánk buddhákhoz és bódhiszattvákhoz?

– Az ördögök a kinyilatkoztatás erejével bírnak. Mindenféle látszat-jelenségben képesek bódhiszattvaként életre kelni. De hibáznak. Egyikük sem buddha. A buddha a saját tudatod. Imád ne vezessen félre.

A Buddha egy szanszkrit szó, ami tökéletesen megvilágosodott jelent. A tökéletesen megvilágosodott természeted kifejeződése az, hogy válaszolsz, megértesz valamit, összevonod szemöldököd, pislogsz, kezedet és lábadat mozgatod. Ez az igazi természet a tudat. A tudat a buddha. A buddha az ösvény. Az ösvény a zen. De a zen nem hagyja nyugodni a halandókat és a bölcseket. Igazi természetünk meglátása a zen. Ha nem látod igazi természetedet, az nem zen.

Még ha ki is tudod fejteni az ezer szútrát vagy sásztrát, de nem látod igazi természetedet, tanításod egy halandóé, nem egy buddháé. Az igazi Út magasztos. Nem lehet kifejteni. Mi hasz-

na a szentiratoknak? Hiszen van, aki meglátja igazi természetét és rátalál az Útra, még akkor is, ha nem tud olvasni. Aki meglátja igazi természetét, az buddha. Mivel a buddha valója egyszerű és tiszta, és minden, amit mond a tudata, valamint lényeg alapvetően olyanságon túli, tiszta, ezért nem található meg a szavakban vagy a Tizenkétrészes Kánonban.

Az Út valójában teljes, tökéletes. Nem kell tökéletesíteni. Nincs formája, nincs hangja. Összetett és nehéz megérteni. Olyan, mint amikor vizet iszol és tudod, hogy az meleg vagy hideg, de mégsem tudod másoknak elmondani. Hogy milyen, azt csak egy tathágata tudja, emberek és istenek tudatlanok maradnak. A halandók tudatossága csekély. Amíg a jelenségekhez ragaszkodnak, addig nem látják be, hogy tudatuk ok nélküli. Ragaszkodásuk által elkerülik az Utat.

Ha látod, hogy minden a tudatból jön, ne ragaszkodj. Amint ragaszkodsz, máris tudatlan vagy. De mihelyt meglátod igazi természetedet, a teljes Kánon könyvvé áll össze. Annak ezer szűrője és sásztrája csupán a tiszta tudatot fejezi ki. A tapasztalás a lényegből jön. Mi értelme a tantételeknek?

A Végső Igazság túl van a szavakon. A tantételek csupán szavak. Nem fejezik ki az Utat. Az Utat nem lehet kifejezni. A szavak csupán ábrándok. Nem különböznek az álmaidban megjelenő jelenségektől, a palotáktól vagy járművektől, az erdei tisztasoktól vagy a tómenti házikóktól. Ne ragadtassanak el az ilyen jelenségek. Ezek mind az újraszületés bölcsői. Légy tudatában ennek, amikor halálod közeledik. Ne ragaszkodj a jelenségekhez, és akkor minden akadályon túl fogsz jutni. Amint habozol, az ördögök igézetébe kerülsz. Valódi tested tiszta és érzéketlen. De az érzécsalódás miatt nem tudsz róla. Emiatt hiába szenveded el a karmát. Ahol örömet találsz, ott fogság vár rád. De mihelyt ráébredsz valódi testedre és tudatodra, a ragaszkodás többé nem köt le.

Bárki, aki lemond a megismerhetetlenről a földi létért, annak

számtalan formájáért, az halandó. Buddha az, aki megtalálja a szabadságot a jóban és a rosszban. Freje, képessége olyan, hogy a karma nem tudja fogva tartani. Nem számít, mely karma az: megváltoztatja. A menny és a pokol semmiség neki. Egy halandó tudatossága azonban tompa egy buddháéhoz hasonlítva, aki áthat mindent, belül és kívül.

Ha nem vagy biztos, ne cselekedj. Amint cselekszel, születésen és halálon át vándorolsz, és nem lelsz menedéket. A szegénység és a nehézség a hibás gondolkodásból fakadnak. Ahhoz, hogy megértsd ezt a tudatot, cselekvés nélkül kell cselekedned. Csak akkor fogsz a tathágata szemszögéből látni.

De amikor először lépsz az Ösvényre, tudatosságod még nem összeszedett. Sokféle furcsasággal és álomszerű jelenséggel találkozol. De ne kételkedj abban, hogy mindezek saját tudatodból jönnek, és nem máshonnan.

Ha, mint egy álomban, meglátsz egy napnál világosabb fényt, kötelékeid, ragaszkodásaid hirtelen eltűnnek majd, és igazi természeted valósága láthatóvá válik. Ekkor olyan élményben lesz részed, amely a megvilágosodásnak alapja. De ezt csak te tudod, másnak nem vagy képes elmondani.

Miközben sétálsz, állsz, ülsz, fekszel egy csendes ligetben, látod a fényt, hagyd figyelmen kívül vajon világos-e vagy tompa, s ne mondd el másnak, és ne összpontosíts arra. Igazi természeted fénye az.

Miközben sétálsz, állsz, ülsz, fekszel egy csendes éjjelen, minden úgy jelenik meg, mint a nappali világosságban, ne ijedj meg. Tudatod teszi láthatóvá magát.

Miközben álmodsz, látod a holdat és a csillagokat fényük teljében, akkor a tudatod működése a végét járja. De ne mondd el senkinek sem. Ha álmaid nem tiszták, mintha sötétségben sétálnál, az amiatt van, mert tudatod a gondokba felejtkezett. Ezt is csak te tudod.

Ha látod az igazi természetedet, nem kell szútrákat olvasnod

vagy buddhákat segítségül hívnod. A műveltség és a tudás nemcsak hasznavehetetlenek, hanem még el is homályosítják tudatosságodat. A tantételek csupán a tudatra mutatnak rá. Amint meglátod tudatodat, miért szentelsz figyelmet a tantételeknek?

Ahhoz, hogy halandóból buddha legyél, véget kell vetned a karmának, művelned kell felébredettségedet, és el kell fogadnod mindazt, amit az élet hoz. Ha mindig méregbe jössz, el fogsz fordulni igazi természetedtől és az Úttól. Nincs előnyöd abból, hogy becsapod magad. A buddhák szabadon cselekszenek életben és halálon át, megjelennek és eltűnnek amikor akarnak. Nincsenek korlátozva a karma által, vagy legyőzve az ördögök által.

Amint a halandók meglátják igazi természetüket, minden kötelékük eltűnik. Tudatosságuk nem rejtett. De csak ebben a pillanatban tudod meglátni igazi természetedet. Csak ebben a pillanatban. Ha valóban meg akarod találni az Utat, ne kösse le figyelmedet semmi sem. Amint véget vetsz a karmának és műveled felébredettségedet, bármely ragaszkodásod, ami megmaradt, eltűnik. A tapasztalás természeténél fogva jön. Nem kell erőfeszítést tenned. De a hitbuzgók nem értik, hogy mi a Buddha valója. Keményen próbálkoznak, s egyre távolabb kerülnek a bölcs-valójuktól. Egész áldott nap buddhákat hívnak segítségül és szútrákat olvasnak. De vakok maradnak, nem látják isteni, igazi természetüket, és nem tudnak a Születések Körforgásából kiszabadulni.

Buddha egy haszontalan ember. Nem törekszik jólétre és hírnévre. Mi a jó azokban a dolgokban, amelyek elmúlnak? Akik nem látják igazi természetüket és azt hiszik, hogy a szútrák olvasása, a buddhák segítségül hívása, a hosszan tartó és kemény tanulás, az éjjel-nappal való gyakorlás, a virrasztás, vagy a tudás a Dharma, azok gyalázzák a Dharmát. A múlt és jövő buddháit csupán az igazi természet látásáról beszélnek. Minden

gyakorlás véget ér egyszer. Hogyha nem látják igazi természetüket, és azt állítják, hogy elérték a Tökéletes és Felülmúlhatatlan Felébredettséget, hazugok.

Sákjamuni tíz legkiválóbb tanítványa közül Ánanda volt a legelső a tanulásban. De a Buddhát nem ismerte. Mindaz, amit tett, csupán tanulás volt. Az arhatok nem ismerik a Buddhát. Tudják, hogy sok gyakorlás kell a megvalósításhoz, mégis az ok és okozat törvényének foglyaivá válnak. Ilyen egy halandó karmája: nincs menekvése a születéstől és a haláltól. Aki annak az ellenkezőjét teszi, amit szándékozott, az ezáltal gyalázza a Buddhát. Öld meg őt, s nem leszel rossz. A szútra azt mondja: „Az iccsantikák képtelenek a hitre, ezért öld meg őket, mivel azok, akik hisznek, elérik a buddhaságot.”

Hogyha nem látod igazi természeted, nem kellene mások jóságát bírálnod. Nincs előnyöd abból, hogy becsapod önmagad. A jó és a rossz különböznek. Az ok és okozat tiszta. A menny és a pokol éppen a szemed előtt van. De a bolondok nem hiszik el, és a végtelen sötétség poklába zuhannak anélkül, hogy tudnának róla. Karmájuk nehézsége tartja vissza őket abban, hogy elhiggyék. Olyanok, mint a vakok, akik nem hiszik el, hogy van világosság. Még ha beszélnél nekik róla, akkor sem hinnék el, mert vakok. Hogyan lennének képesek meglátni a homályban a világosságot?

Ugyanez áll a bolondokra is, akik az alsó létbirodalmak közt, vagy a szegények és megvetettek közt végzik. Képtelenek élni és képtelenek halni. Szenvedésük ellenére azt mondják, boldogok, mint az istenek. A halandók mind, még azok is, akik előkelő származásúnak tartják magukat, tudatlanok. Karmájuk nehézsége miatt képtelenek hinni és képtelenek elérni a tudati szabadságot.

Akik látják tudatukat, azok buddhák, azoknak nem kell fejüket leborotválniuk. A világiak buddhák is. Hogyha nem látják igazi természetüket, és leborotválják fejüket, csak hitbuzgók.

– Mivel a házas világiak nem mondanak le a nemiség gyönyöréről, hogyan válhatnak buddhákká?

– Én csupán az igazi tudat látásáról beszélek. Nem beszélek a nemiségről, mert nem látod igazi természetedet. Amint meglátod igazi természetedet, belátod, hogy a nemiség valójában nem a testiségből fakad. Ezért a nemiség, s annak gyönyöre megszűnik. Ha néhány szokásod megmarad, nem ártanak neked, mert igazi természeted alapján véve tiszta. A négy elemű érzéki test ellenére igazi természeted alapvetően tiszta. Nem mocskos. Valódi tested alapvetően tiszta. Nem mocskos. Valódi tested mentes az érzéstől, az éhségtől vagy a szomjúságtól, a melegtől vagy a hidegtől, a betegségtől, a szeretettől vagy a ragaszkodástól, az örömtől vagy a fájdalomtól, a jótól vagy a rossztól, az alacsonyságtól vagy a hosszúságtól, a gyengeségtől vagy az erősségtől. Valójában nincs semmi sem. Azért jelennek meg az olyan dolgok, mint az éhség és a szomjúság, a meleg és a hideg, a betegség, mert ragaszkodsz ehhez az érzéki testhez. Amint meghaladod a ragaszkodást és hagyod a dolgokat lenni, szabad leszel, szabad az élettől és a haláltól. Mindent át fogsz alakítani. Olyan tudati erőkkkel fogsz bírni, amelyek feltartóztathatatlanok. Békében leszel, akárhol vagy. Ha kételkedsz ebben, sohasem fogod átlátni a létezését. Jobb, ha nem csinálsz semmit sem. Mert, amint cselekszel, nem tudod elkerülni az élet és a halál körforgását. De amint meglátod igazi természetedet, buddha leszel, még akkor is, ha mészárosként dolgozol.

– De az állatok leölésével a mészárosok karmát hoznak létre. Akkor hogyan válhatnak buddhákká?

– Én csupán az igazi természet látásáról beszélek. Nem beszélek a karma létrehozásáról. Tekintet nélkül arra, hogy mit csinálunk, karmánk nem irányíthat bennünket. Ezért a kezdetek nélküli végtelen kalpán át, azok, akik nem látják igazi természetüket, a pokolban végzik. Amíg karmát hoznak létre, addig folyamatosan születésen és halálon át vándorolnak. De amint

meglátják igazi természetüket, nem hoznak létre több karmát. Ha mégsem látod igazi természetedet, a buddhák segítségével hívása nem fog megszabadítani a karmádtól, attól függetlenül, hogy mészáros vagy-e vagy sem. De amint meglátod igazi természetedet, az összes kétséged eltűnik. Még egy mészáros karmája sem bír következménnyel olyan embernél, aki látja igazi természetét.

Indiában a huszonzét pátriárka csupán a tudat pecsétjét örökítette át, adta át. Az egyedüli oka annak, hogy Kínába jöttem az volt, hogy átörökítem, átadom a mahájána hirtelen megvilágosodásról szóló tanítását: *Ez a tudat a buddha*. Én nem beszélek a fogadalmakról, az imádságról vagy az aszketikus gyakorlatok olyan fajtájairól, mint a vízben és tűzben való elmerülés, mint a késekkel teli karikában való járás, mint a napi egyszeri étkezés, vagy mint a virrasztás. Ezek hitbuzgó, másra építő tanítások. Amint megérted mozdulataidat, tökéletesen megvilágosodott természetedet, a buddhák tudatával bírsz. A múlt és jövő buddhái csupán a tudat átörökítéséről, átadásáról beszélnek. Nem tanítanak semmi mást. Ha valaki megérti ezt a tanítást, az még ha írástudatlan, akkor is buddha. Ha nem látod tökéletesen megvilágosodott természetedet, sohasem fogod megtalálni a buddhát, még akkor sem, ha testedet parányi elemekre cibálsz szét.

A buddha a valódi tested, a valódi tudatod. Ennek a tudatnak nincs formája, mentes az ok és okozat törvényétől. Ennek a tudatnak nincsenek inai, sem csontjai. Olyan, mint a tér. Nem tudod birtokolni sem. De ez nem az anyagvilághoz ragaszkodók vagy a semmihez ragaszkodók tudata. Ennek a tudatnak csak a tathágaták tudnak a mélyére hatolni, látni, mások – a halandók, a becsapottak – nem.

De ez a tudat nem valahol a négy elemű érzéki testen kívül van. E tudat nélkül nem tudnánk létezni, mozogni. A test nem bír tudatossággal, sem az igazi természettel. Olyan, mint egy

növény vagy egy kő. Akkor hogyan létezik, mozog? A tudat az, ami létezteti, mozgatja.

A beszéd és a magatartás, az észlelés és a felfogás, mind a mozgó tudat működései. Az összes mozdulat tudati. A mozdulat, a rámozdulás a tudat működése. Eltekintve a mozdulattól nincs tudat, és eltekintve a tudattól nincs mozdulat. Mégis a mozdulat nem a tudat, és a tudat nem a mozdulat. Mert a mozdulat valójában tudat nélküli. A tudat valójában mozdulatlan. De nincs mozdulat a tudat nélkül, és nincs tudat a mozdulat nélkül. Ha eltekintünk a mozdulattól nincs tudat, és ha eltekintünk a tudattól nincs mozdulat. A mozdulat, a rámozdulás a tudat működése, és a tudat működése a mozdulat, a rámozdulás. Mégis a tudatnak nincsenek mozdulatai, és nincs működése sem, mert működése lényegében ok nélküli, és az oknélküliség lényegében mozdulatlan. A mozdulat, mint a tudat, lényegében mozdulatlan.

A szútrák ezért tanítják: „Anélkül mozduljunk, hogy mozdulnánk. Anélkül legyünk úton, hogy úton lennénk. Anélkül lásunk, hogy látnánk. Anélkül ne vessünk, hogy nevetnénk. Anélkül halljunk, hogy hallanánk. Anélkül tudjunk, hogy tudnánk. Anélkül legyünk boldogok, hogy boldogok lennénk. Anélkül menjünk, hogy mennénk. Anélkül álljunk, hogy állnánk.” Valamint a szútra azt is mondja: „Hatolj a szavak mélyére. Hatolj a gondolat mélyére.” Valójában a látás, a hallás, és a tudás tökéletesen tiszta. Dühöd, örömöd vagy fájdalmad egy bábué. Keresheted, de sosem fogod megtalálni a bábut.

A szútrák szerint a gonosz tettek bajjal járnak, és a jó tettek áldást hoznak. A dühös emberek a pokolban végzik, a boldog emberek a mennybe jutnak. De amint meglátod, hogy a düh és a boldogság valójukban ok nélküliek, üresek, és meghaladod azokat, szabad leszel a karmádtól. Ha nem látod igazi természetet, a szútra idézetek nem segítenek.